La donació del fons de Guillem Soler descobreix un artista multifacètic

La filla i les netes del pintor i músic donen a l'Arxiu de Girona el seu fons documental
El llegat conté molt material relacionat amb el seu treball mural

Guillem Soler Gatvillaró (Tarragona, 1905-Barcelona, 1971) és un d'aquells magnífics desconeguts que de tant en tant emergeixen de les ombres. Feia temps que el seu nom apareixia en alguna ressenya escadussera de la Girona de preguerra o que era pronunciat amb joia pels supervivents d'aquella generació quan el reconeixien en alguna fotografia, com el doctor Benet Julià o l'arqueòleg Francesc Riuró, que van ajudar a identificar-lo entre els papers del pintor Josep Aguilera. L'escriptora M. Assumpció Soler, que l'havia tractat més endavant, als anys quaranta, en conservava també algun dibuix i unes cartes amb gran reverència. I això era tot. La pista s'esfumava, a pesar que molts asseguraven que havia pintat els murals de tantíssimes esglésies nostres, a Palafrugell, a Girona, a Anglès, a Begur. Va caldre que dos investigadors pacients, l'exdirector del Conservatori Lluís Brugués i l'arxivera Albina Varés, descobrissin el seu nom en més de dues-centes cartes adreçades al músic Francesc Civil, mentre en catalogaven la correspondència, i decidissin sortir per fi de dubtes. La recerca va permetre contactar amb els fills, Fina i Toni Soler i Amor, i organitzar una exposició a la seu dels Amics del Museu d'Art, l'any 2019, que ha culminat amb la donació del fons documental de l'artista a l'Arxiu Municipal de Girona.

L'acord d'acceptació, signat ahir, posa a l'abast de qualsevol investigador de la cultura un material extraordinari per eixamplar el món de relacions fructíferes que també floreixen en "els medis buits i desesperants dels nuclis petits", com li va escriure Josep Pla en la presentació d'una exposició a Barcelona el 1960. Perquè Guillem Soler va ser amic, un "excel·lent company", com afegia Pla, de Carles Rahola, Francesc Civil, Salvador Dabau, Josep Baró, Josep Aguilera, Artur Vinardell, Valentí Fargnoli, Assumpció Soler i Maria Castanyer, amistats de totes les quals ha quedat testimoni en alguna de les prop de 4.000 cartes del fons, 686 ja catalogades. El fons conté també 2.180 fotografies, moltes de relacionades amb els seus treballs murals, així com quaderns d'apunts, dietaris, documents administratius, revistes i dibuixos.

Guillem Soler va viure esporàdicament a Girona, sobretot entre els anys 1922 i 1932, però aquesta brevetat no va afeblir-li el lligam, potser perquè va ser aquí on es va formar com a home adult i on va exposar per primera vegada, i perquè tindria ocasió de renovar l'afecte en altres estades als anys quaranta i cinquanta, mentre pintava els murals del Seminari, els de Santa Susanna del Mercadal, els de la capella del Carme o els del castell de Millàs, a Madremanya. A partir de 1942 va tenir també estudi a Palafrugell, "un estudi preciós, amb entrada a través d'un hortet", recordava ahir la seva filla, des d'on va assumir els encàrrecs per pintar l'església de Sant Martí, les de Llafranc i Begur, o la capella privada dels Ventosa-Despujol a Aiguablava. Pintor, aquarel·lista, poeta, il·lustrador, gravador, músic ("a cap estudi no hi va faltar mai el piano"), va esdevenir un artista multifacètic reclamat en tota classe d'empreses, tant de caire religiós com profà, que va desenvolupar no només a Girona i Barcelona, on va fixar la residència, sinó també a Madrid, París, Nova York i Caracas.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 14-04-2021, Pàgina 25

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1953753-la-donacio-del-fons-de-guillem-soler-descobreix-un-artista-multifacetic.html